

Sledujete pořad
Mezi Mistryní a žáky
„Král s mnoha tužbami.“
Diskuse s
Nejvyšší Mistryní Ching Hai
Hsihu, Formóza (Taiwan)
11. července 1995
Hsihu, Formóza (Taiwan)
13. července 1995
Ujistěte se,
že je vaše životní prostředí
hygienické a čisté.
Já miluji čistotu
a když je uklizeno.
Já nejsem špinavý guru,
je mi líto. Nevydržela bych
to. Viděli jste mě
někdy špinavou?
Ne. I když jsem
velice zaneprázdněná?
Nemyslím,
že si musíte dávat make-up.
To je navíc.
Jen nejsem špinavá.
A také moje životní prostředí
je vždy čisté.
Nesnáším nepořádek.
Protože se musíte rozvíjet,
musíte se vyvíjet a zlepšovat
ve všech oblastech,
nejen v jedné oblasti.
Je hrozné, když žijete
ve špinavém
a neuspořádaném životním
prostředí, nemyslíte?
Ovlivňuje to vaši náladu, ne?
Ovlivňuje? Ovlivňuje.
I když to někdy zřejmě
berete jako zaručené
a zvyknete si na to, protože
nemůžete nic dělat,
všichni ostatní dělají binec,
zvyknete si tedy na to.
Pak ale budete přemýšlet,
proč máte vždy
špatnou náladu
a nechcete s nikým mluvit
a nechcete nikoho
ani pozdravit
a ani nechcete vyjít ze dveří

jen proto, že je okolí
velmi v nepořádku.
Nikdo nežije rád ve špině,
ani prasata.
Znáte prasata?
Mají ráda suché
a čisté prostředí.
Lidé říkají, že
prasata jsou velice špinavá.
Není to vždy pravda.
Když chováte prasata jako
domácí mazlíčky,
to dnes lidé dělají,
dnes chovají různá
zvířata a když je dáte
do špinavého prostředí
a máte v koutě suché místo,
okamžitě půjde
na to suché místo
a nově nastlané místo,
aby si lehlo.
Nebude raději na mokřem
a špinavém místě.
Opravdový člověk je ve
stvoření velice vznešený,
ale někdy,
pokud nejsme opatrní,
sklouzneme na dno,
aniž o tom víme.
A necháme to být,
dovolíme,
aby se nám to stalo, protože
jsme nejspíš zaplaveni
nebo ovlivnění
okolními lidmi
a prostředím
a necháme to být.
Necháme to být,
pokud nebudeme bojovat,
pokud nebudeme kontrolovat
nitro a nepokusíme se
překonat ten problém.
Dobrá, to je vše.
To teď stačí.
Povím vám velice
hezký příběh.
Chcete ho slyšet? (Ano.)
Ten příběh se jmenuje,
„Král s mnoha touhami.“
Před dlouhou, dlouhou,

dlouhou dobou, před velice,
velice, velice dlouhou dobou
byl král, který vládl
velkému království
velice, velice, velice, velice
dlouhou dobu v Indii.
A během té doby
vždy vítězil.
Nikdy o nic nepřišel.
Vždy vyhrál, proto se
stal velice, velice, velice
lakomý a velice arogantní,
protože vše co dělal
mu přineslo vítězství.
Tento král byl ten typ
tzv. krále praktikujícího.
Měl magickou sílu.
V dávných dobách bylo
mnoho králů, říkáme jim
„svatý král zlatého kola“
nebo něco takového,
protože měl nějakou vůz,
zlatou vůz,
který ho dovezl
kamkoli chtěl.
Nejspíš UFO,
nejspíš to bylo UFO, ano.
Když čtete hodně příběhů
z Indie, například Ramy,
zdá se, jako by
byli lidé v dávných
dobách v kontaktu
s UFO lidmi,
mimozemšťany, kteří
v oblacích létali s vozy.
Co tedy jiného?
V té době jsme neměli žádná
letadla, že?
(Ne.)
Myslím, že ne.
Nebo spíš jsme je měli.
A kromě toho,
se vši tou magickou silou
to museli být mimozemšťané,
se kterými se setkali,
Rama, jeho žena a společníci.
A samozřejmě, podívejte se
sem, on měl tolik
krásných věcí,
měl sedm věcí.

Sedm.
V Číně, toto znamená sedm
a toto znamená šest,
pět a jeden.
On měl ve svém životě
sedm vzácných věcí.
První byla velice
krásný, silný, magický kůň,
který ho vezl
1 000 mil za hodinu.
To muselo být letadlo.
Co je to za koně?
Byl ale červený.
A pak měl krásného,
bílého jako sníh slona.
A pak měl vzácný kámen,
který večer vyzařoval
nádherné světlo
jako měsíční svit.
Oni tedy neměli elektřinu.
Nepotřebovali ji.
A pak měl nějaké auto,
jako vůz, zlatý
a ten ho mohl vést do oblak.
V Indii v dávných dobách,
co to mohlo být?
Letadlo nebo UFO?
Máme auto, které jezdí
1 000 mil za den?
To muselo být auto.
On měl auto a letadlo.
A měl také
krásnou královnu, která
byla velice, velice krásná
a velmi, velmi věrná.
Co jiného mohl chtít?
Měl velmi dobrého
ministerského předsedu,
který mu pomáhal a měl
velmi mocného vojenského
generála. Měl tedy vše,
že?
Není tedy divu,
že vždy vyhrál.
Kromě toho,
viděla jsem to tady,
měl tisíce princezen,
velké, vysoké, silné,
inteligentní, vzdělané,
odvážné, jako lví králové.

Můj Bože.
Chtěli byste toto všechno?
(Ne.)
Ne? Proč ne?
Když vás to nic nestojí.
Všechny tyto věci ho
měly učinit velice,
velice šťastným a
spokojeným, on ale nebyl,
nejspíš stále není.
Každý den,
když se cítil prázdný,
měl pocit, že mu něco chybí.
Nejspíš nebyl zasvěcen,
proto.
Nemyslíte?
Co by jiného chtěl?
Pokud bychom měli toto
všechno, byli bychom šťastni.
On ale měl stále pocit,
že mu něco chybí
a nikdy mu to nestačilo.
Jednoho dne už toho měl
dost. Měl pocit,
že na to všechno
nemá dost peněz,
tak si tam sedl
a meditoval o penězích.
Jak to dělají někteří z vás
nebo o nudlích.
Vy nejspíš meditujete
o nudlích.
On meditoval o penězích
a přeřikával mantry
o penězích.
Říkal: „Dolar, dolar,
dolar, dolar.
Americký dolar,
francouzský frank, italská
lira, německá marka“
atd., atd.
Přeřikával všechny tyto
mantry a pak všechny
tyto peníze padaly dolů,
všechny německé marky
nebo americké dolary,
francouzské franky a to vše,
všechny japonské jeny,
japonský jen, jen.
Místo Zen říkal,

„jen, jen, jen.“
Nícméně, jeho
meditace byla mocná.
Byl tím velice zaujat
a myslel to velice vážně,
byl penězům oddán.
Bůh peněz byl tedy
velice pohnut
a sypal mu peníze proudem.
A pak to všechno uviděl,
v celém paláci i venku,
v korunách stromů,
všude byli peníze,
i vedle toalety,
tam byly taky peníze.
On to sledoval, sledoval,
sledoval a pak řekl lidem,
aby to pro něho posbírali
a spočítali
a stále to nebylo dost.
a stále to nebylo dost.
A pak zase meditoval.
Teď už chtěl něco jiného
a přeřikával různé mantry.
Mohu vás je hned naučit.
„Zlato, zlato, zlato, zlato,
stříbro, stříbro, stříbro,
stříbro, zlato, zlato, stříbro,
stříbro, zlato, zlato,
zlato, stříbro.“
A pak znovu,
protože byl naprosto
100 % oddaný,
bůh zlata a stříbra
byl pohnut
a zasypal ho vším
zlatem a stříbrem, jak si přál.
Tentokrát pokrylo
zlato a stříbro celou Miaoli
a okolí.
Musel udělat jen to,
že řekl svým žákům,
aby šli ven a posbírali to
a přinesli do skladu
a koupili
nějaké sušenky a dorty,
pro případ,
že by přišli někteří žáci.
Dobrá, to byl jeho příběh,
ne náš.

Nemáme s tím nic společného. Byl na chvíli spokojen, možná několik dnů nebo několik měsíců. Vlastně v dávných dobách žili lidé dlouho. Proto se nejspíš nudil. Vidíte? Ujistěte se tedy, že nebudete příliš dlouho žít. Už jsem vám vyprávěla ten příběh, „Stále mladý“, nevyprávěla? (Ano.) To by měla být vaše lekce. Mnoho, mnoho let uplynulo od doby kdy se to přihodilo s tím stříbrem a zlatem a král se opět začal nudit a byl se životem nespokojen. On pobýval asi ve středním království a pak se podíval na jih a viděl, že je to velmi prosperující země a velice velká a krásná. Tak řekl: „Přeji si, abych vládl také tomuto jižnímu království, pak budu šťastný a spokojený.“ Náhle, když si to tak pomyslel, vzlétl na oblohu jeho válečný vůz a odvezl ho až tam, do jižního království. Vyhrál okamžitě, protože když ho viděli jak přijíždí s takovým krásným, zlatým a zářivým válečným vozem z nebe, všichni padli na kolena a řekli: „Zdravíme“, nabídli, že se mu vydají. Žádný problém. A pak se k němu velice, velice dobře chovali, s velkým respektem a dělali co si přál,

takže žádný problém. A pak tam zůstal dalších 1 000 let. V dávných dobách jste žili hodně dlouho. Jestli chcete, můžete se přemístit do dávných dob a žít velice dlouho. A pak se začal nudit, vylezl na vysokou věž a zřejmě se podíval na sever. A když uviděl sever, řekl: „Toto je velmi hezké království, velice prosperující. Lidé vypadají velmi dobře. Teď chci toto království a pak budu šťastný a spokojený.“ Jakmile to vyslovil, jelikož měl moc, zřejmě magickou, cokoli si tedy přál, se splnilo. Zřejmě měl nastrádané zásluhy na dlouhou dobu, neutratil je. Jakmile si to pomyslel, válečný vůz ho opět vzal nahoru do nebe a převezl ho na sever. Jakmile přijel, všichni lidé ze severního království padli také na ulici na kolena a dávali mu kadidla, květiny a ovoce, koláče a bonbóny, minerálku a všechno, nabídli mu království a vydali se mu. Takže, žádný problém. Neprolil ani kapičku krve a dostal království. Myslím, že lidé, kteří teď bojují, by se od něho měli učit strategii, jak vypadnout

do další země bez ztráty jediné kapky krve nebo lidských životů. Pro tentokrát byl velice šťastný, spokojený na dalších 1 000 let. Nepotřeboval moc, aby byl spokojený, co? Uplynulo 1 000 let a nespokojený král se začal rozhlížet, nejspíš na východ a uviděl tam další království. Asi použil svůj dalekohled. Podíval se tam a řekl: „Jak to? Jak to, že je tam království, které neznám?“ A bylo velice krásné, prosperující, hodně sezónního ovoce vonělo tam odtud až tam. On tedy řekl: „Musím to království mít. Musím tomu království také vládnout, abych byl spokojen.“ Řekl a stalo se jako obvykle. Zvítězil bez prolití krve, bez jakéhokoli odporu, zřejmě proto, že Bůh ho podporoval, protože vykonal velký skutek a získal zásluhy v minulých životech. Nejspíš proto, že lidé na severu, jihu a východě byli velice klidní a milující lidé. Kdo vládne království Kdo vládne království jim bylo jedno, nechtěli prolévat krev, jen se podrobili. Nejspíš to bylo nejlepší. Nejspíš to bylo nejlepší v té situaci, protože člověk nemůže bojovat bez odporu, že?

Titul: TV_1019_Král s mnoha tužbami_I

Nejspíš bychom
neměli bojovat nikde.